گمان می کنم شنیده اید ابوعبیده چیزی از بحرین آورده است.

از عمرو بن عوف انصاری رضی الله عنه روایت است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوعبیده بن جراح رضی الله عنه را به «بحرین» فرستاد تا جزیه ی آنجا را بیاورد. و او با اموال جزیه از بحرین بازگشت. انصار از آمدنِ ابوعبیده باخبر شدند و نماز صبح را با رسول الله صلی الله علیه وسلم به جا آوردند. رسول الله صلی الله علیه وسلم پس از نماز، رو به جماعت نمود؛ آنها با اشاره درخواست مال کردند. وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را دید، تبسم نمود و سپس فرمود: «أَظُنُّكُم سَمِعتُم أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدِمَ بِشَيء مِنَ الْبَحْرَيْنِ»: «گمان می کنم شنیده اید ابوعبیده چیزی از بحرین آورده است». گفتند: بله ای رسول خدا؛ فرمود: «أَبْشِرُوا وأَمِّلُوا ما يَسرُّكُم، فواللَّه ما الفقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُم، وَلكنّي أَخْشى أَنْ تُبْسَطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُم كما بُسطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُم، فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، فَتَهْلِكَكُمْ كَمَا أَهْلَكَتْهُمْ»: «شما را مژده باد و به چیزی که شما را خشنود خواهد ساخت، امیدوار باشید؛ به الله سوگند که من از بابت فقر برای شما نگران نیستم؛ بلکه از این می ترسم که دروازه ی دنیا به روی شما گشوده شود و مانند گذشتگان که بر سر دنیا با هم رقابت کردند، شما نیز به رقابت با یکدیگر بپردازید و دنیا همانگونه که آنان را به هلاکت کشاند، شما را نیز به هلاکت برساند».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوعبیده رضی الله عنه را به سوی یمن می فرستد تا از آنها جزیه بگیرد؛ زمانی که ابوعبیده با جزیه ی بحرین به مدینه بازمی گردد و انصار خبر آمدن وی را می شنوند، نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و نماز صبح را با ایشان می خوانند؛ وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز را تمام می کند و رو به جماعت بازمی گردد، با اشاره درخواست مال می کنند که رسول الله صلی الله علیه وسلم با مشاهده ی این رفتار تبسم نموده و به آنها می گوید: احتمالا خبر آمدن ابوعبیده از بحرین را شنیده اید؟ انصار می گویند: بله ای رسول خدا؛ خبر آمدنش را شنیدیم و برای دریافت سهم مان آمده ایم. بنابراین رسول الله صلی الله علیه وسلم آنها را به آنچه خوشحال شان می کند بشارت می دهد؛ و خبر می دهد که از فقیر شدن آنها نمی ترسد و از این بابت در مورد آنها نگران نیست؛ چون در مقایسه با ثروتمندان، اغلب فقرا به حق نزدیک ترند. بلکه نگرانی رسول الله صلی الله علیه وسلم در مورد آنها از بابت رو آوردن دنیا به ایشان می باشد؛ چنانکه درگیر رقابت بر سر دنیا شوند و به این ترتیب به آنچه برای آنها میسر می گردد کفایت نکنند، بلکه بیشتر و بیشتر بخواهند و برای به دست آوردن مال به هر راهی کشیده شوند و توجهی به حلال و حرام نداشته باشند. تردیدی نیست که این رقابت، مذموم و نکوهیده است و منجر به دلبستگی به دنیا و دوری از آخرت می شود و ثمره ی آن چیزی جز هلاکت و نابودی نیست چنانکه باعث هلاکت و نابودی امت های پیشین گردید.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3768